तकुर इति कविषमयख्यातिविरुद्धता ॥ "त्रधरे करज्जतं मगाच्याः"। त्रत्र प्रदूषास्त्राचिरुद्धता ॥ एव-मन्यशास्त्रविरुद्धतमि।

"ऐशस्य धनुषे। भङ्गं चत्रस्य च समुद्रति। स्त्रीरत्नञ्च कथं नाम स्वयते भार्गवाऽधुना"॥ अत्र स्त्रीरत्नमुपेचितुमित्याकाङ्गति।

"सज्जना दुर्गता मग्नः कामिनी गलितस्तनी। खलः पूज्यः समज्यायां तापाय मम चेतसः"॥

श्रव मज्जनः कामिनी च श्रोभनी तत्सहचरः खलीऽश्रो-भन दति महचरभिन्नलं।

"श्राज्ञा शक्रशिखामणिप्रणियनी शास्त्राणि चचुर्कवं भिक्तिर्भतपती पिनाकिनि पदं लक्किति दिव्या पुरी। उत्पत्तिर्द्रिणान्यये च तदेशे नेदृग्वरी लभ्यते साचेदेष न रावणः क नु पुनः सर्वत्र सर्वे गुणाः"॥ श्रव न रावण द्रत्येतावतैव समायं।

"हीरकाणां निधेरस्य सिन्धेः किं वर्षयामहे"। अव रत्नानां निधेरित्यविशेष एव वाचः।

"त्रावर्त्ता एव नाभिस्ते नेचे नीलसरोह्र है। तरङ्गा वलयस्तेन त्वं लावण्याम्नुवापिका"॥ त्रवावर्त्ता एवेति नियमे। न वाच्यः।

"यान्ति नीलनिचे। रजनीव्यभिमारिकाः"। अत्र तिमलाखिति रजनीविशेषे। वाचाः।